

Óravázlatok: Matematika 2.

Bartha Ferenc*
készültség: March 4, 2003

1. VEKTOR-SKALÁR FÜGGVÉNYEK DIFFERENCIÁLÁSA

Legyen a továbbiakban $M \subset \mathbb{R}^n$ nyílt halmaz és $f : M \rightarrow \mathbb{R}$ valós függvény, $\mathbf{x} = (x_1, \dots, x_n) \in M$
Ha speciálisan \mathbb{R}^2 -ről van szó, akkor $\mathbf{x} = (x, y)$, ha \mathbb{R}^3 esetén pedig $\mathbf{x} = (x, y, z)$ jelöléseket is fogjuk használni.

1.1. Parciális deriváltak

Definíció 1 Az $f(\mathbf{x})$ függvény x_i szerinti **parciális deriváltja**, az $\mathbf{a} = (a_1, \dots, a_n)$ helyen

$$\left. \frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} \right|_{\mathbf{x}=\mathbf{a}} = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(a_1, \dots, a_i + h, \dots, a_n) - f(a_1, \dots, a_i, \dots, a_n)}{h} \quad i = 1, \dots, n \quad (1.1)$$

már amennyiben a határérték létezik.

A parciális derivált számolásakor tehát az összes x_j , $j \neq i$ változót rögzítettnek tekintjük, majd a

$$h_i(x_i) = f(a_1, \dots, x_i, \dots, a_n) \quad (1.2)$$

egyváltozós függvény közösleges deriváltját határozzuk meg, azaz

$$\left. \frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} \right|_{\mathbf{x}=\mathbf{a}} = \left. \frac{d}{dx_i} h_i(x_i) \right|_{x_i=a_i} = \left. \frac{d}{dx_i} f(a_1, \dots, x_i, \dots, a_n) \right|_{x_i=a_i} \quad (1.3)$$

Az eredmény szempontjából általában mindegy, hogy az $x_j = a_j$, $j \neq i$ rögzített értékeket a differenciálás előtt helyettesítjük-e be, vagy formálisan megtartjuk őket és a differenciálás után helyettesítünk.

Példa 2 Tekintsük az $f(x, y) = x^2 + y \cdot \cos x$ függvényt az $\mathbf{a} = (\pi, 0)$ pontban.

Ekkor

$$h_x(x) = f(x, 0) = x^2 \quad \text{és} \quad h_y(y) = f(\pi, y) = -y \quad (1.4)$$

ahonnan

$$\left. \frac{\partial f}{\partial x} \right|_{\mathbf{a}} = \left. \frac{d}{dx} h_x(x) \right|_{x=\pi} = 2x|_{x=\pi} = 2\pi \quad \text{valamint} \quad \left. \frac{\partial f}{\partial y} \right|_{\mathbf{a}} = \left. \frac{d}{dy} h_y(y) \right|_{y=0} = -1 \quad (1.5)$$

Ugyanerre jutunk, ha az x -szerinti parciális derivált számolásakor y -t konstansnak tekintjük, és csak később helyettesítjük be az aktuális értékét

$$\left. \frac{\partial f}{\partial x} \right|_{\mathbf{a}} = 2x - y \cdot \sin x|_{(x,y)=(\pi,0)} = 2\pi - 0 \cdot \sin \pi = 2\pi \quad (1.6)$$

és az y -szerinti parciális derivált számolásakor az x változót tekintjük rögzítettnek

$$\left. \frac{\partial f}{\partial y} \right|_{\mathbf{a}} = \cos x|_{(x,y)=(\pi,0)} = \cos \pi = -1 \quad (1.7)$$

*Electronic address: barthaf@physx.u-szeged.hu

Példa 3 $f(x, y) = x^3 + 3xy + y - 1$, $\mathbf{a} = (4, -5)$, $f_x = 2x + 3y$, $f_x(\mathbf{a}) = -7$, $f_y = 3x - 1$, $f_y(\mathbf{a}) = 13$

Legyen $D \subseteq M$ azon pontok halmaza, ahol létezik a függvény parciális deriváltja. Ezen a halmazon az

$$\mathbf{a} \rightarrow \left. \frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} \right|_{\mathbf{x}=\mathbf{a}} \quad (1.8)$$

leképezések n darab n -változós függvényt definiál. Ezeket a függvényeket sokféleképpen szokás jelölni, példaként néhány írásmód:

$$\frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} = \partial_{x_i} f(\mathbf{x}) = \partial_i f(\mathbf{x}) = f_i(\mathbf{x}) \quad (1.9)$$

gyakran az argumentum kiírása nélkül.

Gyakorló feladat 4 Számoljuk ki a parciális deriváltakat, ha $f(x, y) = (x^3 + y) \cdot \cos y^2$.

M.o.: $f_x = 3x^2 \cdot \cos y^2$, $f_y = x^3 \cdot \cos y^2 - 2y(x^3 + y) \cdot \sin y^2$

Gyakorló feladat 5 $f(x, y) = e^{x^2 - 2xy}$, $f_x = 2(x - y)f$, $f_y = -2yf$

Gyakorló feladat 6 $f(x, y) = y \cdot \sin(xy)$, $f_x = y^2 \cdot \cos(xy)$, $f_y = \sin(xy) + xy \cdot \cos(xy)$

Gyakorló feladat 7 $f(x, y) = \frac{2y}{y + \cos(x)}$, $f_x = \frac{2y \cdot \sin(x)}{(y + \cos(x))^2}$

Ha a parciális deriváltak egy nyílt halmazon léteznek, akkor ezeket a $\partial_i f(\mathbf{x})$ függvényeket újból differenciálhatjuk parciálisan az egyes változóik szerint, azaz beszélhetünk a

$$\frac{\partial}{\partial x_j} \left(\frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} \right) = \frac{\partial^2}{\partial x_j \partial x_i} f(\mathbf{x}) = f_{ij} \quad (1.10)$$

másodrendű parciális deriváltakról. Az azonos változóban elvégzett differenciálásnál szokás az

$$\frac{\partial^2}{\partial x_i \partial x_i} f(\mathbf{x}) = \frac{\partial^2}{\partial x_i^2} f(\mathbf{x}) \quad (1.11)$$

írásmód. Ha az egymás utáni differenciálásokat különböző változóknak végezzük el, akkor **vegyes parciális deriváltakról** beszélünk.

Példa 8 Az $f(x, y) = x^3 + x^2y^3 - 2y^2$ függvény második deriváltjai

$$f_x = 3x^2 + 2xy^3 \quad \text{és} \quad f_y = 3x^2y^2 - 4y \quad (1.12)$$

miatt

$$(f_x)_x = f_{xx} = 6x + 2y^3, \quad (f_y)_y = f_{yy} = 6x^2y - 4, \quad (f_x)_y = f_{xy} = 6xy^2, \quad (f_y)_x = f_{yx} = 6xy^2 \quad (1.13)$$

Megfigyelhetjük, hogy most a vegyes parciális deriváltakra $f_{xy} = f_{yx}$. Ez nem véletlen, ugyanis

Tétel 9 Ha f_i , f_j , f_{ij} és f_{ji} mindegyike létezik az \mathbf{a} pont egy környezetében és ott mindegyik folytonos, akkor

$$f_{ij}(\mathbf{a}) = f_{ji}(\mathbf{a}) \quad (1.14)$$

A második parciális deriváltak eme **szimmetriáját** kihasználhatjuk a számolásakor.

Példa 10 Legyen $f(x, y) = xy + \frac{e^y}{y^2 + 1}$

A függvény sima függvények összetevéséből keletkezett, a nevező nem okozhat problémát, így joggal feltehetjük, hogy a deriváltjai a tételben megkövetelt feltételeknek eleget tesznek. Ekkor

$$f_x = y \quad \text{és} \quad f_{xy} = 1 = f_{yx} \quad (1.15)$$

míg előbb meghatározva f_y -t, majd az eredmény differenciálva x szerint a dolog lényegesen bonyolultabb lenne.

Példa 11 $f(x, y) = x \cdot \cos(y) + y \cdot e^x$, $f_x = \cos(y) + y \cdot e^x$, $f_y = -x \cdot \sin(y) + e^x$, $f_{xx} = y \cdot e^x$, $f_{yy} = -x \cdot \cos(y)$, $f_{xy} = -\sin(y) + e^x$

Hasonló módon vezetjük be a magasabb rendű parciális deriváltakat. Ilyenek például az

$$f_{xxx} = \frac{\partial^3}{\partial x \partial x \partial x} f(\mathbf{x}) = \frac{\partial^3}{\partial x^3} f(\mathbf{x}), \quad f_{xxy} = \frac{\partial^3}{\partial y \partial x \partial x} f(\mathbf{x}) = \frac{\partial^3}{\partial y \partial x^2} f(\mathbf{x}), \quad \text{stb.} \quad (1.16)$$

harmadrendű parciális deriváltak.

1.2. Differenciálhatóság

Definíció 12 Azt mondjuk, hogy $f(\mathbf{x})$ **differenciálható** az \mathbf{a} pontban, ha van \mathbf{a} -nak olyan $U(\mathbf{a})$ környezete, hogy

$$f(\mathbf{x}) = f(\mathbf{a}) + \sum_{i=1}^n D_i(\mathbf{x})(x_i - a_i) \quad , \quad \mathbf{x} \in U(\mathbf{a}) \quad (1.17)$$

ahol a $D_i(\mathbf{x})$, $i = 1, \dots, n$ függvények **folytonosak** \mathbf{a} -ban.

Tétel 13 Ha $f(\mathbf{x})$ **differenciálható** az \mathbf{a} pontban, akkor ott az összes elsőrendű parciális deriváltja létezik.

Nyilvánvaló, hogy a $D_i(\mathbf{a})$ érték $f(\mathbf{x})$ -nek éppen az \mathbf{a} helyen vett x_i szerinti parciális deriváltja

$$D_i(\mathbf{a}) = \left. \frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} \right|_{\mathbf{x}=\mathbf{a}} = f_i(\mathbf{a}) \quad (1.18)$$

Definíció 14 $f(\mathbf{x})$ differenciálható a D halmazon, ha annak minden pontjában differenciálható.

Tétel 15 Ha a D halmazon az összes f_i folytonos, akkor $f(\mathbf{x})$ a halmaz minden pontjában differenciálható.

1.3. Linearizáció

$D_i(\mathbf{x})$ folytonossága miatt írhatjuk, hogy

$$D_i(\mathbf{x}) = D_i(\mathbf{a}) + \varepsilon_i(\mathbf{x}) \quad \text{és} \quad \lim_{\mathbf{x} \rightarrow \mathbf{a}} \varepsilon_i(\mathbf{x}) = 0 \quad (1.19)$$

azaz a differenciálhatóság alternatív kritériuma, hogy

$$f(\mathbf{x}) = f(\mathbf{a}) + \sum_{i=1}^n \left. \frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} \right|_{\mathbf{x}=\mathbf{a}} (x_i - a_i) + \sum_{i=1}^n \varepsilon_i(\mathbf{x})(x_i - a_i) \quad , \quad \lim_{\mathbf{x} \rightarrow \mathbf{a}} \varepsilon_i(\mathbf{x}) = 0 \quad (1.20)$$

Definíció 16 Az $f(\mathbf{x})$ függvény \mathbf{a} pont körüli linearizációjának az

$$L(\mathbf{x}) = f(\mathbf{a}) + \sum_{i=1}^n f_i(\mathbf{a})(x_i - a_i) \quad (1.21)$$

függvényt nevezzük. Láthatóan ez a lineáris függvény annál jobban közelíti $f(\mathbf{x})$ értékét mennél közelebb van \mathbf{x} az \mathbf{a} ponthoz.

Tétel 17 Legyen a kétváltozós $f(x, y)$ függvényre $\mathbf{a} = (x_0, y_0)$. Ha f olyan, hogy összes első- és másodrendű parciális deriváltjai léteznek a $T = \{(x, y) \mid \text{ahol } |x - x_0| \leq a \text{ és } |y - y_0| \leq b\}$ téglában, és a második deriváltak itt korlátosak, azaz

$$|f_{xx}|, |f_{yy}|, |f_{xy}| \leq M \quad (1.22)$$

akkor a linearizáció hibája:

$$|L(x, y) - f(x, y)| \leq \frac{1}{2} M (|x - x_0| + |y - y_0|)^2 \quad (1.23)$$

1.4. Differenciál

Bevezetve a

$$\Delta f = f(\mathbf{x}) - f(\mathbf{a}) \quad , \quad \Delta x_i = (x_i - a_i) \quad , \quad o_i = \varepsilon_i(\mathbf{x})(x_i - a_i) \quad (1.24)$$

jelöléseket

$$\Delta f = \sum_{i=1}^n f_i(\mathbf{a}) \Delta x_i + \sum_{i=1}^n o_i \quad \text{ahol} \quad \lim_{\mathbf{x} \rightarrow \mathbf{a}} \frac{o_i}{x_i - a_i} = 0 \quad (1.25)$$

Ha $\|\mathbf{x} - \mathbf{a}\|$ és így minden Δx_i elegendően (**infinitesimalisan**) kicsiny, akkor a Δ megváltozások helyett d jelöléssel és az o_i eltűnő korrekció elhagyásával kapjuk, hogy

$$df = \sum_{i=1}^n f_i(\mathbf{a}) dx_i \quad (1.26)$$

Definíció 18 Az így definiált df az f függvény differenciálja.

1.5. Összetett függvény

Ha az x_i változók maguk is valamely t változó differenciálható függvényei, azaz $x_i = x_i(t)$ akkor

Tétel 19 Lánc-szabály:

$$\frac{df(\mathbf{x}(t))}{dt} = \sum_{i=1}^n \frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} \frac{dx_i(t)}{dt} = \sum_{i=1}^n f_i \dot{x}_i \quad (1.27)$$

Példa 20 *Implicit differenciálás:* Tekintsük az $F(x, y) = 0$ egyenletet. Ez implicit módon meghatározza például az $y = y(x)$ függvényt. Az egyenlet mindkét oldalát differenciálva

$$\frac{dF(x, y)}{dx} = 0 \quad (1.28)$$

Az előző tétel alapján ugyanakkor

$$\frac{dF(x, y)}{dx} = \frac{\partial F}{\partial x} \frac{dx}{dx} + \frac{\partial F}{\partial y} \frac{dy}{dx} = F_x + F_y \frac{dy}{dx} \quad (1.29)$$

A két egyenletből

$$\frac{dy}{dx} = -F_x / F_y \quad (1.30)$$

Tétel 21 Lánc-szabály általánosabban: Ha $x_i = x_i(u_1, \dots, u_m)$, akkor

$$df = \sum_{i=1}^n \frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} \sum_{k=1}^m \frac{\partial x_i(\mathbf{u})}{\partial u_k} du_k \quad (1.31)$$

vagy

$$\frac{\partial f(\mathbf{x}(\mathbf{u}))}{\partial u_k} = \sum_{i=1}^n \sum_{i=1}^n \frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} \frac{\partial x_i(\mathbf{u})}{\partial u_k} \quad (1.32)$$

1.6. Irány menti derivált

Láttuk, hogy egy $\mathbf{x}(t)$ görbe mentén

$$\frac{df(\mathbf{x}(t))}{dt} = \sum_{i=1}^n f_i \dot{x}_i \quad (1.33)$$

Legyen speciálisan

$$\mathbf{x}(t) = \mathbf{a} + \mathbf{u} \cdot t \quad \|\mathbf{u}\| = 1 \quad (1.34)$$

Ez az \mathbf{a} ponton átmenő \mathbf{u} egységvektor irányában egy egyenes egyenlete. A t paraméter nagysága megadja, hogy milyen távol vagyunk az \mathbf{a} ponttól az egyenes mentén.

Definíció 22 Az $f(\mathbf{x})$ függvény \mathbf{u} irány menti deriváltja az \mathbf{a} pontban a

$$(D_{\mathbf{u}}f)_{\mathbf{a}} = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(\mathbf{x}(t)) - f(\mathbf{a})}{t} = \left(\frac{d}{dt} f(\mathbf{x}(t)) \right)_{t=0} \quad (1.35)$$

A lánc szabály szerint

$$\frac{df(\mathbf{x}(t))}{dt} = \sum_{i=1}^n f_i \frac{dx_i(t)}{dt} \quad (1.36)$$

és most

$$\frac{dx_i(t)}{dt} = u_i \quad (1.37)$$

tehát az irány menti derivált számolására használható formula:

$$(D_{\mathbf{u}}f)_{\mathbf{a}} = \sum_{i=1}^n f_i(\mathbf{a})u_i \quad (1.38)$$

A függvény megváltozása, miközben az \mathbf{a} pontból az \mathbf{u} irányban dt nagyságú infinitezimális lépést teszünk

$$df = (D_{\mathbf{u}}f)_{\mathbf{a}} \cdot dt \quad (1.39)$$

1.7. Gradiens

Figyelembe véve, hogy \mathbb{R}^n -ben két vektor belső szorzatán az

$$\langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle = \sum_{i=1}^n u_i v_i \quad (1.40)$$

számot értettük, az iránymenti deriváltat egyszerűbben felírhatjuk, ha bevezetjük a

$$\text{grad}(f)(\mathbf{a}) = \nabla f(\mathbf{a}) = (f_1(\mathbf{a}), \dots, f_n(\mathbf{a})) \quad (1.41)$$

vektort (olvasd: ”**gradiens f**”, vagy ”**nabla f**”). Ekkor

$$(D_{\mathbf{u}}f)_{\mathbf{a}} = \langle \nabla f, \mathbf{u} \rangle \quad (1.42)$$

és

$$df = \langle \nabla f, \mathbf{u} \rangle \cdot dt \quad (1.43)$$

Vegyük észre, hogy a növekmény (df) három, egymástól független dologból jön össze: a ∇f gradiens, az \mathbf{u} irány és a dt egymástól függetlenek.

Ha \mathbf{u} és \mathbf{v} irányított szakasz, akkor a belső szorzat másik értelmezése alapján

$$\langle \mathbf{u}, \mathbf{v} \rangle = u \cdot v \cdot \cos \theta \quad \text{ahol} \quad u = \|\mathbf{u}\| \quad , \quad v = \|\mathbf{v}\| \quad , \quad \theta = \angle \mathbf{u}, \mathbf{v} \quad (1.44)$$

Ezekkel egy \mathbf{u} egységvektor irányába való dt mértékű lépésnél a függvény megváltozása

$$df = \|\nabla f\| \cdot \cos \theta \cdot dt \quad (1.45)$$

Ha $\nabla f \neq 0$ és figyelembe véve, hogy $-1 \leq \cos \theta \leq 1$ megállapíthatjuk a gradiens szemléletes jelentését: Az $f(\mathbf{x})$ függvény leggyorsabb növekedése \mathbf{a} -ból a gradiens irányába való ellépéskor várható, ekkor ugyanis

$$df = \|\nabla f\| \cdot dt \quad \text{ha} \quad \mathbf{u} = \frac{\nabla f}{\|\nabla f\|} \quad (1.46)$$

míg a függvény a legnagyobb mértékű csökkenése ellenkező irányba lépve várható, amikor

$$df = -\|\nabla f\| \cdot dt \quad \text{ha} \quad \mathbf{u} = -\frac{\nabla f}{\|\nabla f\|} \quad (1.47)$$

Ugyanakkor, ha az \mathbf{u} irány merőleges a gradiensre, akkor

$$df = 0 \quad \text{ha} \quad \mathbf{u} \perp \nabla f \quad (1.48)$$

1.8. Számolási szabályok

A derivált számolásának a szabályait a parciális deriváltra alkalmazva megmutatható, hogy

$$\nabla(kf) = k\nabla f \quad ; \quad \nabla(f+g) = \nabla f + \nabla g \quad , \quad \nabla(fg) = g\nabla f + f\nabla g \quad ; \quad \nabla\left(\frac{f}{g}\right) = \frac{g\nabla f - f\nabla g}{g^2} \quad (1.49)$$

1.9. Érintő, normális

Az előzőekben láttuk, hogy a ∇f vektor minden pontban a függvény leggyorsabb növekedésének irányába mutat. Azt is tudjuk, hogy a gradiens irányára merőlegesen ellépve a függvény értéke (lokálisan) nem változik. Ezeket a kijelentéseket a függvények szintfelületeivel hozhatjuk kapcsolatba. Az $f(\mathbf{x})$ függvény egy szintfelülete az az $n-1$ dimenziós (hiper)felület, amelyre

$$f(\mathbf{x}) = k \quad (\textit{konstans}) \quad (1.50)$$

Így például $f(x, y) = k$ kétváltozós függvények esetén úgynevezett szintvonalak (görbék, 1-dimenziós felületek), $f(x, y, z) = k$ mellett kétdimenziós felületek a háromdimenziós térben, stb.

Bármely olyan $\mathbf{x}(t)$ görbét tekintsünk is, melyik a szintfelületben halad, mindenképpen

$$\frac{df(\mathbf{x}(t))}{dt} = \frac{d}{dt}k = 0 \quad (1.51)$$

A gradienssel kifejezve

$$\frac{df(\mathbf{x}(t))}{dt} = \langle \nabla f, \dot{\mathbf{x}}(t) \rangle = 0 \quad , \quad \dot{\mathbf{x}}(t) = \frac{d\mathbf{x}(t)}{dt} \quad (1.52)$$

Szavakban kifejezve: Bármely, a szintfelületben haladó görbe $\dot{\mathbf{x}}(t)$ sebességvektora merőleges a gradiensre. A kijelentést megfordítva: A függvény gradiensre az \mathbf{a} pontban merőleges minden a szintfelületben levő és az \mathbf{a} ponton átmenő görbére, azaz ∇f **merőleges a szintfelületre**. Egy szintfelület **normálisa** a felületre merőleges egységvektor megadható tehát az

$$\mathbf{n} = \frac{\nabla f}{\|\nabla f\|} \quad (1.53)$$

alakban. A **normális egyenes** paraméteres egyenlete

$$\mathbf{x}(t) = \mathbf{a} + \mathbf{n} \cdot t = \mathbf{a} + \frac{\nabla f}{\|\nabla f\|} \cdot t \quad (1.54)$$

Azt a síkot, ami tartalmazza az \mathbf{a} pontot és a normális a gradiens irányába mutat a függvény \mathbf{a} pontbeli **érintő síkjának** nevezzük. Ennek egyenlete

$$\langle \nabla f, (\mathbf{x} - \mathbf{a}) \rangle = 0 \quad (1.55)$$

1.10. Taylor-polinom

Az egyváltozós függvényekhez hasonlóan bevezethető a többváltozós függvények Taylor-sorfejtése. Ez a sor az

$$f(\mathbf{x}) = f(\mathbf{a}) + \sum_{i=1}^n f_i(\mathbf{a})(x_i - a_i) + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n f_{ij}(\mathbf{a})(x_i - a_i)(x_j - a_j) + \dots \quad (1.56)$$

alakban írható fel a másodrendű tagig kiírva. Az elsőrendű tag után csonkolva a függvény már jól ismert lineáris közelítését kapjuk. Ha az elsőrendű parciális deriváltak valamely okból (lásd alább) nullák lennének, akkor a másodrendű taggal felírt sorfejtést a függvény harmonikus közelítése:

$$\nabla f|_{\mathbf{x}=\mathbf{a}} = 0 \quad \Rightarrow \quad f(\mathbf{x}) \approx f(\mathbf{a}) + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n f_{ij}(\mathbf{a})(x_i - a_i)(x_j - a_j) \quad (1.57)$$

1.11. Többváltozós függvények szélsőértéke

Definíció 23 Az $f(\mathbf{x})$ függvénynek **lokális maximuma** van az \mathbf{a} pontban, ha van olyan $U(\mathbf{a})$ környezet, amire

$$f(\mathbf{x}) \leq f(\mathbf{a}) \quad \text{ha} \quad \mathbf{x} \in U(\mathbf{a}) \quad (1.58)$$

Teljesen hasonlóan $f(\mathbf{x})$ **lokális minimuma** az \mathbf{a} hely, ha

$$f(\mathbf{x}) \geq f(\mathbf{a}) \quad \text{ha} \quad \mathbf{x} \in U(\mathbf{a}) \quad (1.59)$$

valamely $U(\mathbf{a})$ környezetben.

Tétel 24 Ha $f(\mathbf{x})$ differenciálható és lokális szélsőértéke van \mathbf{a} -ban, akkor

$$\nabla f|_{x=\mathbf{a}} = 0 \quad (1.60)$$

Vegyük komolyan, hogy a szélsőérték létezése differenciálható függvényeknél szükségessé teszi, hogy a függvény gradiense eltűnik a kérdéses pontban, de a tétel megfordítása nem igaz. Azaz egyáltalán nem szükséges, hogy azokban a pontokban, ahol a gradiens nulla a függvénynek szélsőértéke legyen.

Definíció 25 Azokat a pontokat, ahol $\nabla f = 0$ a függvény **kritikus pontjainak** nevezzük.

Definíció 26 **Nyeregpontnak** nevezzük azokat az \mathbf{a} kritikus pontokat, melyek bármelyik környezetében van olyan \mathbf{x} és \mathbf{x}' hely, amire

$$f(\mathbf{x}) < f(\mathbf{a}) \quad \text{és} \quad f(\mathbf{x}') > f(\mathbf{a}) \quad (1.61)$$

eggyaránt teljesül.

A Taylor-sor kapcsán láttuk, hogy kritikus pontokban a függvény másodrendben a

$$f(\mathbf{x}) \approx f(\mathbf{a}) + \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n f_{ij}(\mathbf{a})(x_i - a_i)(x_j - a_j) \quad (1.62)$$

formulával közelíthető. A kérdés tehát az, hogy ezen kifejezés alapján hogyan lehet eldönteni, hogy a kritikus pont lokális szélsőérték-e, avagy nyeregpont. A válasz némi további algebrai-geometriai ismeretet igényel. Azt kellene megvizsgálnunk, hogy milyen feltételek mellett teljesül, hogy

$$0 \leq \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n f_{ij}(\mathbf{a})(x_i - a_i)(x_j - a_j) \quad (1.63)$$

amikor is lokális minimum van, vagy

$$0 \geq \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n f_{ij}(\mathbf{a})(x_i - a_i)(x_j - a_j) \quad (1.64)$$

amikor lokális maximumot találtunk. Ha vannak olyan \mathbf{x} -ek \mathbf{a} körül, melyekre a kifejezés pozitív, de olyanok is, melyekre negatív, akkor nyeregpontról lehet szó. A megfelelő eszközök hiányában az osztályozást az alábbi tételben (csak kétváltozós függvényekre) mondjuk ki.

Legyen $f(x, y)$ egy differenciálható függvény és $\mathbf{a} = (x_0, y_0)$ egy kritikus pont, azaz $f_x(x_0, y_0) = f_y(x_0, y_0) = 0$. A másodrendű parciális deriváltakból (az $f_{ij} = f_{ij}(x_0, y_0)$ rövidített jelölésekkel) készítsük el a

$${}^2D = \begin{pmatrix} f_{xx} & f_{xy} \\ f_{yx} & f_{yy} \end{pmatrix} \quad (1.65)$$

mátrixot. A mátrix determinánának nevezzük a

$$d = \det({}^2D) = \begin{vmatrix} f_{xx} & f_{xy} \\ f_{yx} & f_{yy} \end{vmatrix} = f_{xx}f_{yy} - f_{xy}^2 \quad (1.66)$$

mennyiséget. Szokás ezt a d -t **diszkriminánsnak** is nevezni.

Tétel 27 Az $f(x, y)$ differenciálható függvénynek a $\nabla f|_{x=\mathbf{a}} = 0$ kritikus pontban

- lokális maximuma van, ha $f_{xx}(\mathbf{a}) < 0$ és $d > 0$
- lokális minimuma van, ha $f_{xx}(\mathbf{a}) > 0$ és $d > 0$
- nyeregpontja van, ha $d < 0$
- nem eldönthető (ennyi információból), ha $d = 0$

1.12. Feltételes szélsőérték

Nagyjából tudjuk már, hogy hogyan keressük meg egy többváltozós függvény 'feltétel nélküli' extrémumait. Feltétel nélkül abban az értelemben, hogy a függvény értelmezési tartományát, így a lokális szélsőértékek lehetséges helyét további megszorítások nem korlátozzák. Gyakori feladat ezzel szemben az, hogy a független változók nem vehetnek fel tetszőleges értéket, hanem azokra valamilyen feltételt, kényszert írunk elő.

Most csak olyan kényszerekkel foglalkozunk, amikor azok

$$g_k(\mathbf{x}) = 0 \quad k = 1, \dots, m < n \quad (1.67)$$

egyenletek alakjába írhatók.

Az egyszerűség kedvéért tekintsünk először egyetlen kényszert

$$g(\mathbf{x}) = 0 \quad (1.68)$$

ami tehát egy (hiper)felület egyenlete az n -dimenziós térben. Azt a kérdést kívánjuk megválaszolni, hogy mik lehetnek az $f(\mathbf{x})$ függvény extrémális helyei, ha az argumentumába csak olyan \mathbf{x} értékeket írunk, melyek a hiperfelületen vannak.

Erre két lehetséges eljárás adódik. Az első módszer a kényszer **explicit** figyelembe vételét jelenti. Elve nyilvánvaló, bár a gyakorlatban csak egyszerű kényszerek esetén használható. Akkor használjuk, ha a feltételből például kifejezhető valamelyik változó, mint a többi függvénye. Legyen ez az x_1 változó, ekkor tehát

$$g(x_1, \dots, x_n) = 0 \quad \Rightarrow \quad x_1 = x_1(x_2, \dots, x_n) \quad (1.69)$$

Ezt $f(\mathbf{x})$ függvénybe beírva

$$f(x_1, \dots, x_n) = f(x_1(x_2, \dots, x_n), \dots, x_n) = h(x_2, \dots, x_n) \quad (1.70)$$

egy $n-1$ változós $h(x_2, \dots, x_n)$ függvényt kapunk. Ennek a függvénynek már kereshetjük a feltétel nélküli szélsőértékét. Az eljárás több kényszer esetén is alkalmazható, azonban nehézkessé válhat és nagy körültekintést igényel.

Példa 28 Melyik pontja van a

$$2x + y - z - 5 = 0 \quad (1.71)$$

síknak a legközelebb az origóhoz?

A feladatot úgy fogalmazzuk át, hogy keressük az $f(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2$ (origótól mért távolság négyzete) függvény szélsőértékét, miközben az (x, y, z) pontok eleget tesznek a $g(x, y, z) = 2x + y - z - 5 = 0$ kényszernek. Lehetséges explicit megoldás, ha a kényszerből kifejezzük, hogy pl.

$$2x + y - 5 = z(x, y) \quad (1.72)$$

és ekkor a síkon levő pontokra

$$f(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 = x^2 + y^2 + (2x + y - 5)^2 = h(x, y) \quad (1.73)$$

A keresett szélsőérték helyekre

$$h_x = 2x + 2 \cdot (2x + y - 5) \cdot 2 \quad , \quad h_y = 2y + 2 \cdot (2x + y - 5) \quad (1.74)$$

mely lineáris egyenletrendszer megoldva

$$x = \frac{5}{3} \quad y = \frac{5}{6} \quad (1.75)$$

amit visszahelyettesítve a kényszerfeltételbe

$$2x + y - 5 = 2 \cdot \frac{5}{3} + \frac{5}{6} - 5 = \frac{20 + 5 - 30}{6} = -\frac{5}{6} = z \quad (1.76)$$

A keresett (minimális) távolságnál tehát

$$d = \sqrt{x^2 + y^2 + z^2} = \sqrt{\left(\frac{10}{6}\right)^2 + \left(\frac{5}{6}\right)^2 + \left(-\frac{5}{6}\right)^2} = \sqrt{\frac{150}{36}} = \frac{5}{\sqrt{6}} \quad (1.77)$$

Ezzel szemben a **Lagrange-féle multiplikatós módszer** könnyen automatizálható. Ez a következő eljárást jelenti:

Tétel 29 Az $f(\mathbf{x})$ differenciálható n -változós függvénynek a $g_k(\mathbf{x}) = 0 \quad k = 1, \dots, m < n$ differenciálható feltételek melletti szélsőértékeit megkaphatjuk, ha az

$$F(\mathbf{x}, \lambda_1, \dots, \lambda_m) = f(\mathbf{x}) - \sum_{k=1}^m \lambda_k g_k(\mathbf{x}) \quad (1.78)$$

$n + m$ változós függvény feltétel nélküli szélsőértékeit meghatározzuk.

A feltétel nélküli szélsőérték létezésének szükséges feltétele, hogy

$$\frac{\partial F(\mathbf{x}, \lambda_1, \dots, \lambda_m)}{\partial x_i} = 0 \quad i = 1, \dots, n \quad \text{és} \quad \frac{\partial F(\mathbf{x}, \lambda_1, \dots, \lambda_m)}{\partial \lambda_k} = 0 \quad k = 1, \dots, m \quad (1.79)$$

legyen. Ez $n + m$ darab egyenlet, melyből a kritikus $(x_1, \dots, x_n, \lambda_1, \dots, \lambda_m)$ értékek elvileg meghatározhatók. Az egyenletek konkrétan

$$\frac{\partial F(\mathbf{x}, \lambda_1, \dots, \lambda_m)}{\partial x_i} = 0 \Rightarrow \frac{\partial f(\mathbf{x})}{\partial x_i} - \sum_{k=1}^m \lambda_k \frac{\partial g_k(\mathbf{x})}{\partial x_i} = 0 \equiv \nabla f = \sum_{k=1}^m \lambda_k \nabla g_k(\mathbf{x}) \quad (1.80)$$

és

$$\frac{\partial F(\mathbf{x}, \lambda_1, \dots, \lambda_m)}{\partial \lambda_k} = 0 \Rightarrow g_k(\mathbf{x}) = 0 \quad (1.81)$$

Példa 30 A korábban explicit módszerrel megoldott problémánkban

$$g(x, y, z) = 2x + y - z - 5 = 0 \quad (1.82)$$

$$f(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2 \quad (1.83)$$

Ekkor

$$f_x = 2x = +2\lambda = \lambda g_x \quad (1.84)$$

$$f_y = 2y = +1\lambda = \lambda g_y \quad (1.85)$$

$$f_z = 2z = -1\lambda = \lambda g_z \quad (1.86)$$

$$0 = 2x + y - z - 5 \quad (1.87)$$

Az első három egyenletet az utolsóba helyettesítve

$$0 = 2x + y - z - 5 = (2\lambda) + \left(\frac{1}{2}\lambda\right) - \left(\frac{-1}{2}\lambda\right) - 5 = 3\lambda - 5 \Rightarrow \lambda = \frac{5}{3} \quad (1.88)$$

majd ebből

$$x = \lambda = \frac{5}{3} \quad y = \frac{1}{2}\lambda = \frac{5}{6} \quad z = -\frac{1}{2}\lambda = -\frac{5}{6} \quad (1.89)$$

mint korábban volt.

Példa 31 Keressük meg az $f(x, y) = xy$ függvény szélsőértékeit, ha (x, y) csak a

$$g(x, y) = \frac{x^2}{8} + \frac{y^2}{2} - 1 = 0 \quad (1.90)$$

ellipsziszről vehető!

A Lagrange-egyenletek:

$$y = \lambda \frac{x}{4} \quad \text{és} \quad x = \lambda y \quad (1.91)$$

ahonnan

$$y = \frac{\lambda^2}{4} y \quad (1.92)$$

Ha $y = 0$, akkor $x = 0$ és a $0 = \frac{x^2}{8} + \frac{y^2}{2} - 1$ kényszer nem teljesülhet. Más esetben viszont

$$\frac{\lambda^2}{4} = 1 \quad \Rightarrow \quad \lambda = \pm 2 \quad \Rightarrow \quad x = \pm 2y \quad (1.93)$$

amit a feltételbe visszairva

$$\frac{(\pm 2y)^2}{8} + \frac{y^2}{2} - 1 = y^2 - 1 = 0 \quad \Rightarrow \quad y = \pm 1 \quad (1.94)$$

Az így kapott négy kritikus pont

$$(x, y) : (\pm 2, 1) \quad (\pm 2, -1) \quad (1.95)$$

ahol a függvény értéke

$$f(x, y) = xy = \pm 2 \quad (1.96)$$

lehet. A négy pontból kettő maximum, kettő minimum, mint azt némi utángondolással beláthatjuk.

Gyakorló feladat 32 $f(x, y) = 3x + 4y$, $g(x, y) = x^2 + y^2 - 1 = 0$

M.o.: $x = \pm \frac{3}{5}$, $y = \pm \frac{4}{5}$

Gyakorló feladat 33 $f(x, y, z) = x^2 + y^2 + z^2$, $g_1(x, y, z) = x^2 + y^2 - 1 = 0$, $g_2(x, y, z) = x + y + z - 1 = 0$

M.o.: $(1, 0, 0)$ és $(0, 1, 0)$ maximumok; $(\pm \frac{\sqrt{2}}{2}, \pm \frac{\sqrt{2}}{2}, 1 \mp \sqrt{2})$ minimumok

Gyakorló feladat 34 $f(x, y) = 49 - x^2 - y^2$, $g(x, y) = x + 3y - 10 = 0$

M.o.: $f(x, y) = 39$

Gyakorló feladat 35 A $g(x, y) = x^2y - 2 = 0$ görbe melyik pontja van legközelebb az origóhoz?

Gyakorló feladat 36 Az $x^2/16 + y^2/9 = 1$ ellipszisbe téglalapot rajzolunk. Melyik ilyen téglalapnak lesz a legnagyobb a területe?

Gyakorló feladat 37 Milyen adatai (sugár, magasság) vannak annak a hengeres tartálynak, melynek térfogata $V = 16\pi \text{ cm}^3$ és a készítéséhez a minimálisan szükséges lemezt használták fel? Számítsuk ki explicit- és Lagrange-módszerrel is!

M.o.: $r = 2 \text{ cm}$, $h = 4 \text{ cm}$

Gyakorló feladat 38 Egy síklemezen a hőmérséklet változását a $T(x, y) = 4x^2 - 4xy + y^2$ függvény írja le. Egy hangya $R = 5$ sugarú körön futkározik a lemezen. Hol érzékeli a legalacsonyabb, hol a legmagasabb hőmérsékletet?

Gyakorló feladat 39 Ha x mennyiségű vegyszert használunk fel az A típusúból és y mennyiségűt a B -ből, akkor a keletkezett terméken a haszon $U(x, y) = xy + 2x$. Az x vegyszer ugyanakkora mennyisége kétszer annyiba kerül, mint az y vegyszeré. Mennyit vásároljunk az egyes vegyszerekből, ha a maximális hasznot szeretnénk elérni adott befektetéssel? Mennyi lesz ekkor a haszon?

Gyakorló feladat 40 A $g_1(x, y, z) = y + 2z - 12 = 0$ és a $g_2(x, y, z) = x + y - 6 = 0$ síkok metszésvonalának melyik pontja van legközelebb az origóhoz?

M.o.: $(2, 4, 4)$